RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 127.366 van 23 januari 2004
in de zaak A. 142.244/X-11.587.

In zake : de gemeente HEUSDEN-ZOLDER,
die woonplaats kiest bij
Advocaat W. MERTENS,
kantoor houdende te 3580 BERINGEN,
Scheigoorstraat 5

tegen :

het Vlaamse Gewest,
dat woonplaats kiest bij
Advocaten H. SCHILTZ en G. CNUDDE,
kantoor houdende te 2140 BORGERHOUT,
J. Englishstraat 52/54.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE Xe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat de gemeente Heusden-Zolder op 1 oktober 2003 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van het besluit van 5 juni 2003 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken houdende bescherming als monument van het Domherenhuis en park gelegen te Heusden-Zolder, Steenberg, Dekenstraat 39;

Gezien de nota van de verwerende partij;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 20 november 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 16 januari 2004;

Gehoord het verslag van Staatsraad E. BREWAEYS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat S. MATHEÏ die, loco Advocaat W. MERTENS verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de artikelen 17 en 18 en titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. <u>De feiten</u>

1. De verzoekende partij is eigenaar van het park in het kasteeldomein "Domherenhuis" met omliggende gronden te Heusden-Zolder.

De bovenvermelde gronden zijn volgens het gewestplan Hasselt-Genk goedgekeurd bij koninklijk besluit van 3 april 1979, gelegen binnen een gebied voor gemeenschapsvoorzieningen en openbaar nut.

2. Bij ministerieel besluit van 17 juni 2002 worden met toepassing van het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten, het Domherenhuis en park te Heusden-Zolder op een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten geplaatst.

3. Tijdens zijn vergadering van 4 september 2002 geeft het college van burgemeester en schepenen van de verzoekende partij een gunstig advies wat betreft de bescherming van de centrale vleugel, conciërgevleugel, de poort en het schuurtje van het Domherenhuis en een ongunstig advies wat betreft de bescherming van het park.

4. Op 5 juni 2003 beslist de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Cultuur, Jeugd en Ambtenarenzaken om het Domherenhuis en park gelegen te Heusden-Zolder, als monument te beschermen.

5. Een afschrift van het bovenvermelde beschermingsbesluit wordt bij aangetekende brief van 1 augustus 2003 onder meer naar de verzoekende partij verstuurd.

2. <u>Beoordeling</u>

Overwegende dat de verwerende partij ter terechtzitting niet verschenen is en evenmin vertegenwoordigd was; dat zij derhalve, overeenkomstig artikel 4 van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, geacht wordt in te stemmen met de vordering;

Overwegende dat dit vermoeden van instemming op zich de Raad er niet toe verplicht de vordering toe te wijzen; dat hij zich met name daar niet toe verplicht kan achten wanneer de voorwaarden voor toewijzing kennelijk niet zijn vervuld;

Overwegende dat dit te dezen het geval is;

Overwegende dat uit de gegevens van de zaak blijkt dat de verzoekende partij niet de schorsing van de tenuitvoerlegging heeft gevorderd van het haar op 5 juli 2002 ter kennis gebrachte besluit van 17 juni 2002 van de Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid houdende vaststelling van een ontwerp van lijst van voor bescherming vatbare monumenten, stads- en dorpsgezichten; dat dit besluit betrekking had op dezelfde onroerende goederen, met name het Domherenhuis en het park, als die welke het voorwerp uitmaken van het thans bestreden besluit; dat niettemin dit besluit eenzelfde bescherming met dezelfde rechtsgevolgen had als het thans bestreden besluit; dat het stilzitten van de verzoekende partij erop wijst dat de door haar aangebrachte nadelen die ook toen reeds voortvloeiden uit het voorlopige beschermingsbesluit alsdan niet als dermate ernstig en moeilijk te herstellen werden aanzien dat de schorsing van de tenuitvoerlegging ervan moest worden gevorderd; dat de verzoekende partij thans geen concrete gegevens bijbrengt waaruit kan blijken dat voornoemde nadelen nu dermate ernstig en moeilijk te herstellen zijn geworden dat alleen een schorsing van de tenuitvoerlegging nog uitkomst kan brengen;

Overwegende dat niet is voldaan aan de tweede door artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State opgelegde voorwaarde om de schorsing van de tenuitvoerlegging te kunnen bevelen; dat die vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op drieëntwintig januari 2004, door :

de HH.	E. BREWAEYS,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

W. GEURTS. **E. BREWAEYS.**